

forudsat, at Indførselen ikke aftager, beløber sig til ca. 17 Mill. Kr. Ved at bortskære de tørrede Frugter og Krydderier formindsker man Indtægten med mellem en Trediedel og en Fjerdedel. Nu er der ikke Tale om, at disse 16—17 Millioner vil indgaa fuldstændigt. Der vil vise sig en saadan Aftagen af Indførselen, at de ikke vil gaa helt ind. Det ser ganske vist ud til, at denne Aftagen ikke vil blive saa stor som antaget af Tolddepartementet og mig, men en Aftagen vil der alligevel komme.

Da der ikke er foreslaaet andre Forandringer i Loven end dem, jeg her har nævnt, vil jeg i det hele og store kunne anbefale at stemme for den; blot maa jeg paa ny henlede Opmærksomheden paa, hvad jeg har sagt, om det ønskelige i at lade Loven bestaa uforandret, som den er, fremfor at foretage den Beskæring, som den højtærede Finansminister har ment at burde gøre.

Drachmann: Vi oplever i Dag en mærkelig Situation. I denne Stund staar sikkert den højtærede Statsminister i Landstinget og retter en indtrængende Appel om at skaffe flere Indtægter til Statskassen; thi derhen er nu Valutaproblemet i sin Hovedsag drejet, at det gælder om at skaffe flere Statsindtægter, og samtidig giver den højtærede Finansminister i Folketinget frivillig Afkald paa en sikker Statsindtægt paa ca. 5 Mill. Kr., en Afgift, der ikke maa have generet nogen, thi det fremgaar af den Redegørelse, den højtærede Minister selv har fremført, at de paagældende odiose Toldsatser ikke har sat sig Spor i Importen og altsaa heller ikke i Forbruget, altsaa ikke har voldt den Gene for de særlig sveske- og rosinspisende Medborgere, som man havde frygtet. Efter den ikke ganske korte Forberedelsestid, den højtærede Regering har haft til dette Lovforslag, maa vi imidlertid gaa ud fra, at den højtærede Regering, som nøje har overvejet hele den finansielle Situation, altsaa mener at kunne undvære de Indtægter, man her giver Afkald paa, og under Hensyn hertil vil vi ikke undlade at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt. Vi mener rigtignok, at det er en Selvfølge, at man saa ikke kommer med andre Krav om andre Indtægter, inden man har udnyttet de Indtægtskilder, de være saa farvede paa den ene eller anden Maade, som foreligger og er sikre.

Vi ser i Dag igen i Anledning af Valutacentralens Henstilling til den højtærede Statsminister — en fortrolig Henstilling —

i Regeringsbladet „Social-Demokraten“ Ansvarer blive lagt over paa Oppositionen. Vi maa fastholde, og dette vil jeg gerne have Lov til at understrege ogsaa i denne Anledning, at Ansvarer for den finansielle og valutamæssige Situation i fuldt Omfang ligger hos Regeringen, og det Lovforslag og den Tendens, der er i det Lovforslag, som i Dag er til Behandling, understreger jo dette fuldt ud.

Den ærede Ordfører for Regeringspartiet, det ærede Medlem Hr. Trier, anstillede nogle Betragtninger over det Motto, som dette Lovforslag var ført frem under, et Motto, der kan karakteriseres saaledes, at man ikke skal kaste det snævsede Vand bort, før man har det rene. Det ærede Medlem udtalte, at det var urene Kilder, de Indtægter, som dette Lovforslag indeholdt, flød fra, men det var dog nu lykkedes at faa de mest mudrede stoppet til eller taget ud — hermed sigtedes til Sveskerne og de øvrige Ingredienser til den demokratiske Valg —, jeg mener Sødssuppe. Det er en Gestus, der her foreligger mod Valgdagens Talemaader, en Gestus, som man maa bøje sig for, men jeg synes, en noget dyr Gestus i denne Situation.

Det ærede Medlem Hr. Trier har aldrig lagt Skjul paa, at han betragter en lidt statsfavoriseret Arbejdslejlighed her i Landet som noget ondt og ubehageligt. Han var dog i Dag kommet dertil, at han vilde fri sig for at blive misforstaaet helt og mente navnlig, maaske i Dagens særlige Anledning, at det var væsentlig Luksusindustrierne, som var af det onde, fordi saadanne Industrier som f. Eks. Silketrikotageindustrien var baseret paa Kvindens Lunefuldhed, om jeg saa maa sige, paa den skiftende Mode, saaledes at det maatte befyrgtes, at de Arbejdere, der gik ind i en saadan modepræget Luksusindustri, kunde staa uden Erhverv, naar Moden skiftede og Damernes Smag gik i en anden Retning.

Jeg vil heroverfor gerne sige, at vi skal være særdeles villige til at drøfte ogsaa andre og bredere funderede Industrier, hvor Arbejderne kan finde en tiltrængt Arbejdslejlighed, end dem, her er Tale om. Men i øvrigt vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad jeg tror, det er meget vigtigt at fastholde, at hele vor Produktion, baade i Landbrug og Industri, ganske overvejende er en Luksusproduktion, nemlig en Forædlingsproduktion, og hvis vi ikke slaar ind paa denne Produktion, saa er hele Danmarks nationale Kultur og sociale Arbejdstrivsel rystet. Vi kan kun holde vor Levestandard, vor store Befolkningsstandard